

[Hanne Røintoft.]

at støtte folkekirken, at skulle betale kirkeskat, klare de nævnte vanskeligheder og fremvise dåbsattest.

Københavns statistiske kontors månedsskrift har offentliggjort nogle interessante tal for hovedstadsområdet. Der var i 1968 2.967 udmeldelser af folkekirken, og allerede året efter, i 1969, 4.564. Det er ikke store tal, men det er heller ikke tilfældige tal inden for et år, for antallet af nyfødte, der blev navngivet i stedet for døbt, steg fra 11,7 pct. i 1968 til 14,4 pct. i 1969, og endvidere blev hvert femte unge menneske ikke konfirmeret. Tallene viser ikke de reelle tilhørsforhold til folkekirken på grund af den besværlige ind- og udmeldelsesprocedure, men tallene viser en klar tendens.

Den 12. december 1970 advarede Berlingske Tidende i en lederartikel folkekirken mod at sove tornerosesøvn. Heri kan man vel som i mange andre indlæg i vores aviser spore en vis bred enighed om, at der må ske store reformer i folkekirken. Jeg synes ikke, det kan afvises med, at man ikke kan finde en teknisk løsning på disse problemer.

Det er selv fra folkekirkens medlemmer tilkendegivet, at administrationen af ind- og udmeldelsen må forenkles; der må indføres en lettere praksis med hensyn til denne procedure, og jeg skal derfor opfordre folketingets medlemmer til at støtte forslaget eller måske anmode kirkeministeren om at overveje, hvis ministeren ikke finder mit forslag klart og tydeligt, selv at fremkomme med forslag, der kan løse de vitterligt besværlige problemer, der opstår for befolkningen.

Grete Hækkerup: I det foreliggende forslag foreslås der, at der indføres regler om, at medlemskab af folkekirken skal tilkendes på selvangivelsen. I bemærkningerne til forslaget siges, at det er et forslag til forenkling af udmeldelsesproceduren af folkekirken, og i den skriftlige fremsættelse siges, at der er mange grunde, der taler for at lette adgangen til at melde sig ud af folkekirken. Forslaget til folketingsbeslutning har overskriften: ind- og udmeldelse af folkekirken. Der er ikke ét ord hverken i bemærkningerne eller fremsættelsen om indmeldelse, det drejer sig kun om udmeldelse.

For at kunne udmelde sig af folkekirken må man være medlem af den. Man bliver

medlem ved dåben, det vil sige, at i langt de fleste tilfælde er det forældrene, der afgør, om barnet skal være medlem af folkekirken. Men er forældrene ikke medlem af folkekirken, og lader de ikke barnet døbe, har den pågældende fri adgang til senere at indmelde sig i folkekirken.

Vi skal helt tilbage til 1897 for at finde den anordning, som blev til i anledning af en forespørgsel i 1896, og som indeholder regler for udtrædelse af og genoptagelse i folkekirken. Jeg vil gerne henstille til kirkeministeren at overveje et par småændringer i denne anordning. I § 6 siges der om genindtrædelse, at den er begrundet i en alvorlig beslutning om atter at ville tilhøre folkekirken. Hvis vi stryger „gen-“ og „atter“, har vi efter min mening en tidssvarende mulighed for indmeldelse i folkekirken.

Ser vi på spørgsmålet om udmeldelse af folkekirken; får man det indtryk, at det for forslagsstilleren er et rent skattespørgsmål, idet der foreslås, at der under hver selvangivelse afsættes plads til dokumentation for, at den pågældende person fortsat agter at være medlem af folkekirken. I den gamle anordnings § 5 siges, at en person, der én gang har fremlagt attest for sin udtrædelse af folkekirken, ikke oftere skal kunne afkræves sådan attest af samme myndighed. Hvis der på det skattemæssige område er problemer, må disse henvises til skatteudvalget.

Når forslagsstilleren i sin fremsættelse siger, at hun ikke forstår, at der skal være så megen ulempe med at melde sig ud af folkekirken, og at der er mange grunde, der taler for at lette adgangen til at melde sig ud af folkekirken, ja, så synes jeg, kendsgerningerne siger noget andet, bl. a. de taloplysninger, som forslagsstilleren lige har givet os.

I henhold til anordningens § 1 kan man skriftligt eller mundtligt anmelde udtrædelsen for sognepræsten og begære en attest om udtrædelse udstedt af ham uden betaling. Kan en udmeldelse af en forening eller et kirkesamfund være lempeligere?

Socialdemokratiet har altid haft og har stadig som programpunkt, at enhver kan blive medlem af partiet uanset køn, race eller religion. Vi har den grundopfattelse, at religiøst tilhørsforhold intet har med politik at gøre, det er et personligt spørgsmål. Forslaget kan måske tyde på, at denne opfat-